

خوای گهوره به ئه و کهسه ده فهرمویت که سووکتین سزای ههیه له دۆزهخدا: ئه گهر هه موو شتیکی سهر زهوی مولکی تۆ بوایه، ئایا ده تبه خشی ته نها بۆ ئه وهی خۆت پرزگار بکهیت؟ ده لیت: به لئ. پهروه ردگار ده فهرمویت: داوای شتیکم لیکردیت له مه که متر کاتیک له بیرپه ری پشتهی ئاده م بوویت: هاوبه ش وشه ریک بۆ من بیرار نه دهیت، به لام تۆ پیداکیر بوویت له سه ر شیرک وهاوبه ش بیراردان

له ئه نه سی مالیکه وه - په زای خوای لیبیت- که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «خوای گهوره به ئه و کهسه ده فهرمویت که سووکتین سزای ههیه له دۆزهخدا: «ئه گهر هه موو شتیکی سهر زهوی مولکی تۆ بوایه، ئایا ده تبه خشی ته نها بۆ ئه وهی خۆت پرزگار بکهیت؟» ده لیت: به لئ. پهروه ردگار ده فهرمویت: «داوای شتیکم لیکردیت له مه که متر کاتیک له بیرپه ری پشتهی ئاده م بوویت: (هاوبه ش وشه ریک بۆ من بیرار نه دهیت، «به لام تۆ پیداکیر بوویت له سه ر شیرک وهاوبه ش بیراردان

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

خوای گهوره ده فهرمویت به و کهسه ی که سووکتین وکه مترین سزا ده درپت له پرۆژی قیامه تدا: ئه گهر هه موو زهوی مولکی تۆ بوایه، ئایا ده تبه خشی بۆ ئه وهی خۆت پرزگار بکهیت له م سزایه؟ ده لیت: به لئ. پهروه ردگار ده فهرمویت: داوای شتیکم لیکردیت له مه که متر کاتیک له بیرپه ری پشتهی باوکت بوویت، په یمانم لیت وه رگرت که شیرک وهاوبه ش بۆ بیرار نه دهیت، به لام تۆ په یمانه که ت به سه ر نه برد وشیرک وهاوبه شت بۆ من بیرار دا، خوای گهوره ده فهرمویت: {وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسَ بَرِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ} [الأعراف: 172]، واته: {وکاتیک که پهروه ردگار ت وه رگرت (ده ری هینا) له پشتهی ئاده میه کان وه چه ونه وه کانیا ن، وکردنی به شاهید به سه ر خۆبانه وه، پینی ووتن: ئایا من پهروه ردگاری ئیوه نیم؟ (له وه لامدا) ووتیا ن: به لئ شاهیدیماندا، هه تا نه لئین له پرۆژی دوا ییدا به .} (راستی ئیمه بیئاگا بووین له مه (که خودا پهروه ردگارمانه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8315>

